

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
ÎNCHEIERE

19 iunie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
președinte
judecători

Anatolie Țurcan
Ghenadie Eremciuc
Lilia Roic-Botezatu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Constantin Moraru, în numele inculpatului Vîntuleac Nicolae, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2022, în cauza penală privindu-l pe

VÎNTULEAC Nicolae XXXX, născut la XXXX,
originar și domicilia în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.07.2021 – 03.11.2021;

Instanța de apel: 23.11.2021 – 26.09.2022;

Instanța de recurs: 30.06.2023 – 19.06.2024.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hâncești, sediul Central din 03.11.2021, Vîntuleac Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (3) lit. a) din Codul penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Chestiunea privind corpurile delictelor a fost soluționată.

2. Pentru pronunțarea sentinței, instanța de fond a constatat că, Vîntuleac Nicolae fiind în relații de concubinaj și în condiții de colocuire cu cet. XXXXX, care conform prevederilor art.133/1 lit. a) din Codul penal, este membru de familie, la 06.06.2021, aproximativ la orele 18:20, în urma unui conflict iscat între ei, în strada satului XXXXX r-nul XXXXX, manifestând violentă, intenționat i-a aplicat acesteia multiple lovituri cu un cuțit peste diferite părți ale corpului, cauzându-i ultimei

conform raportului de expertiză judiciară nr. 202122D0100 din 10.06.2021, plăgi a ambelor hemitorace, pe dreapta penetrantă, pe stânga închisă, cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui(or) obiecte(e) tăietor-înțepător, ce prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății.

Astfel, prin acțiunile sale Vîntuleac Nicolae Ion a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 201/1 alin. (3) lit. a) din Codul penal, *violența în familie manifestată prin acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Constantin Moraru, în numele inculpatului Vîntuleac Nicolae, prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțare unei hotărâri noi, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (3) lit. a) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse cu aplicarea prevederilor art. 364/1 alin. (8) din Codul de procedură penală – 4 ani închisoare cu executarea acesteia. în penitenciar de tip semiînchis, cu suspendarea condiționată a pedepsei

În motivarea cererii de apel apărătorul a invocat că, caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare în privința inculpatului Vîntuleac Nicolae, nu a fost argumentat cu nimic de către instanța de judecată, în special faptul că Vîntuleac Nicolae are vârsta de 60 ani, anterior nu a fost atras la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunilor cu intenție, pe condamnarea anterioară antecedentul penal deja fiind stins, care a fost pe faptul unui accident rutier. La locul de trai inculpatul se caracterizează pozitiv, din start a recunoscut vina în cele săvârșite, a conlucrat cu organul de urmărire penală, a declarat cu lux de amănunte despre cele întâmplate, a solicitat examinarea cauzei în privința sa în procedură simplificată în ordinea art. 364/1 din Codul de procedură penală, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor, s-a căit în cele săvârșite, și-a cerut scuze de la concubina sa XXXX, ultima l-a iertat și în continuare locuiesc împreună.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26.09.2022, a fost respinsă cererea de apel declarată de avocatul Constantin Moraru, în numele inculpatului Vîntuleac Nicolae, iar sentința instanței de fond a fost menținută fără modificări.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în faptele incriminate și făcând o încadrare juridică justă a

acțiunilor lui Vîntuleac Nicolae în baza art. 201/1 alin. (3) lit. a) din Codul penal, ținând cont de circumstanțele cauzei, persoana vinovată și urmările survenite.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în faptele incriminate și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor lui Vîntuleac Nicolae în baza art. 201/1 alin. (3) lit. a) din Codul penal, ținând cont de circumstanțele cauzei, persoana vinovată și urmările survenite, cauza fiind examinată în ordine art. 364/1 din Codul de procedură penală, în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de inculpatul Vîntuleac Nicolae în corespundere cu alin. (3) a normei sus-citate, prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Așadar, la baza soluției adoptate de instanța de fond au stat următoarele probe: *procesul-verbal de audiere în calitate de parte vătămată a cet. XXXXX din 08.06.2021; procesul-verbal de audiere în calitate de martor a cet. XXXXX din 21.06.2021; informația telefonică la operatorul 112, potrivit căreia la data de 06.06.2021, XXXXX a anunțat organele de poliție că, la domiciliu în satul XXXXX, r-nul XXXXX, vecina XXXXX are un conflict cu concubinul Vîntuleac Nicolae (f.d.8); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06.06.2021 și planșa ilustrativă (f.d.9-12); procesul-verbal de examinare a obiectului din 25.06.2021, a fost examinat un cuțit cu mânerul de culoare neagră (f.d.13-14) raportul de expertiză judiciară nr. 2022122D0100 din 10.06.2021, potrivit căruia în urma examinării la XXXXX au fost constatate plăgi a ambelor hemitorace, pe dreapta penetrantă, pe stînga închisă, cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui(or) obiect(e) tăietor înțepător, posibil în timpul și circumstanțele indicate, ce prezintă pericol pentru viață și în baza acestuia criteriu se califică ca vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății (f.d.31-32).*

Instanța de apel a concluzionat că, probele administrate corespund exigențelor prevăzute de art. 93-101 din Codul de procedură penală și le-a apreciat ca fiind pertinente, concludente, veridice și în mod corect au fost puse la baza sentinței de condamnare a inculpatului Vîntuleac Nicolae, corect încadrând juridic fapta la art. 201/1 alin. (1) lit. a) din Codul penal, prin urmare, reținând că pedeapsa aplicată este una echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsa stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social al fetei comise. În acest context, instanța de apel a reținut că instanța de fond în mod corect a aplicat inculpatului o pedeapsă privativă de libertate, iar aceasta își va atinge scopul de corectare a

inculpatului, precum și prevenirea de săvârșire a unor infracțiuni noi atât de către inculpat, cât și de către alte persoane.

Cu referire la cerința apărării de aplicare în privința inculpatului a prevederilor art. 90 din Codul penal, cu dispunerea suspendării executării pedepsei, instanța de apel a apreciat-o critic și în acest sens a ținut cont de personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere, anterior fiind condamnat, precum și de gravitatea infracțiuni săvârșite, care conform prevederilor art. 16 din Codul penal, se califică ca fiind o infracțiune gravă.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) din Codul de procedură penală, avocatul Constantin Moraru, acționând în interesele inculpatului Vîntuleac Nicolae, a contestat-o cu recurs, prin care a solicitat casarea acesteia, precum și casarea sentinței instanței de fond cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea cererii de recurs apărătorul a invocat motive similare celor invocate în cererea de apel, și anume că, pedeapsa aplicată prin sentința de condamnare și menținută prin decizi instanței de apel, este prea aspră, sub aspectul neaplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 90 din Codul penal.

Susține apărătorul că instanțele ierarhic inferioare nu au individualizat pedeapsa aplicată inculpatului în mod corect și nu au ținut cont de prevederile art. 75 din Codul penal. La fel, instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont de gravitatea infracțiunii, personalitatea inculpatului, precum și de faptul că a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele săvârșite.

Mai indică apărătorul că, a depistat un șir de erori în decizia instanței de apel cu privire la vârsta și numele inculpatului, instanța de apel indicând că inculpatul la momentul săvârșirii infracțiunii era minor. Astfel, susține apărătorul că nu este clar în privința cui a fost individualizată pedeapsa aplicată.

6. Examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Constantin Moraru, în numele inculpatului Vîntuleac Nicolae, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 din Codul de procedură penală și a declarat recurs în termen.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (2) pct. 4) din Codul de procedură penală, un complet din 3 judecători declară inadmisibil recursul dacă recursul este vădit neîntemeiat.

Sub acest aspect se reține că, recursul declarat este fondat pe temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) din Codul de procedură penală (redacția Legii 66 din 05.04.2012 în vigoare din 27.10.2012), potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului, dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se

întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, cât și dacă s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând materialele cauzei, prin prisma temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală, completul de judecată ajunge la concluzia că, acestea nu-și găsesc confirmarea, iar instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 din Codul de procedură penală, or, instanța de apel a oferit răspuns apelantului.

În acest sens, cu referire la argumentul apărătorului precum că în decizia instanței de apel au fost admise un șir de erori cu referire la numele și vârsta inculpatului, completul de judecată le apreciază critic, or, din textul deciziei contestate erorile asupra cărora indică apărătorul nu au fost constatate.

Cu referire la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) din Codul de procedură penală, dacă s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, instanța de recurs constată că argumentele recursului apărării se concentrează asupra dezacordului cu pedeapsa aplicată, care în opinia recurentului este prea aspră, sub aspectul neaplicării prevederilor art. 90 din Codul penal.

În acest context, instanța de recurs menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Astfel, se reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului respectiv.

Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplină libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Analizând soluția instanței de apel, care a menținut sentința instanței de fond, prin care inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, instanța de recurs conchide că instanța de apel a motivat pe deplin și suficient necesitatea aplicării pedepsei cu închisoare cu executare în penitenciar, motivare care este corespunzătoare practicii judiciare, ținându-se cont de toate circumstanțele prezentei cauze penale și cele personale ale inculpatului Vîntuleac Nicolae, care, anterior a mai fost condamnat, dar și reieșind din gravitatea infracțiunii comise.

Cu referire la alegațiile apărării privind neaplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 din Codul penal, completul de judecată le apreciază critic, întrucât, faptul că partea apărării nu este de acord cu pedeapsa stabilită, considerându-o prea aspră, nu poate servi ca temei pentru stabilirea în privința inculpatului a pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal, pedeapsa penală având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, exigențe de care instanțele ierarhic inferioare au ținut cont.

În prezenta speță, instanța de recurs consideră că nu și-au găsit confirmarea criticile recurentului vis-a-vis de pedeapsa individualizată inculpatului, deoarece instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor articolelor 6, 7, 61, 75-78 din Codul penal, adoptând soluția la rejudecare în conformitate cu art. 419 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunilor incriminate, a considerat că în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptelor și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în termenii specificați în dispozitivul deciziei.

În acest sens se consideră că, pedeapsa aplicată inculpatului Vîntuleac Nicolae este corectă, echitabilă și proporțională faptei comise, numită ținându-se cont de scopul pedepsei penale. Pedeapsa aplicată corespunde gradului prejudiciabil și de pericol social, circumstanțelor comiterii infracțiunii, atitudinii inculpatului față de cele întâmplate și conștientizarea pericolului crimei săvârșite.

Instanța de recurs notează că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Astfel, se conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe

care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, instanța de recurs constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor problemelor esențiale invocate în speță, pedeapsa definitivă aplicată inculpatului fiind una proporțională și echitabilă faptelor comise, cât și este în limita sancțiunii prevăzute de lege.

7. Ținând cont de cele constatate supra, instanța de recurs conchide că erorile invocate în recurs, nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul Constantin Moraru, în numele inculpatului Vîntuleac Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2022, în cauza penală în privința lui Vîntuleac Nicolae, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Anatolie Țurcan

Judecător

Ghenadie Eremciuc

Judecător

Lilia Roic-Botezatu